

Dosarul nr. 2rac-78/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. R. Rusu-Parii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc)

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat
„Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne împotriva Societății cu Răspundere
Limitată „Viomed-Cord” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viomed-Cord”,
reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, a fost casată integral hotărârea din
22 august 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești și a fost emisă o hotărâre nouă,
prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La data de 18 mai 2016 ÎS „Servicii Pază” a MAI a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Viomed-Cord” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 01 octombrie 2008 și 01 ianuarie
2011 a încheiat cu SRL „Viomed-Cord” contractele nr.14, nr.11-0089, nr.12-0089 și nr.
13-0089 privind paza bunurilor de către dispeceratul de pază, privind deservirea tehnică
a mijloacelor de semnalizare pază-incendiu, precum și supravegherea obiectivelor
utilate cu buton de alarmă, cu plata lunară în sumă de 2142 de lei și respectiv, 1540,32
de lei și 1189,73 de lei. Conform pct.10.1 și pct.11.2 din contractele nominalizate,
pârâta s-a obligat să achite lunar plata pentru serviciile de pază acordate în suma

stabilită.

Reclamanta a susținut că și-a îndeplinit în totalitate obligațiile sale contractuale, însă, pârâta, din motive neîntemeiate, a încălcat clauza contractuală care prevede obligația de a achita lunar serviciile de pază acordate. Astfel, în adresa pârâtei au fost expediate în fiecare lună bonurile de plată privind achitarea serviciilor de pază, care au fost acceptate, dar nu au fost executate.

A afirmat că SRL „Viomed-Cord” a acumulat datorie pe o perioadă de 51 de luni, și anume 01 septembrie 2011 - 30 noiembrie 2015, în sumă totală de 70 493,31 de lei, compusă din: 01 septembrie 2011 – 26 decembrie 2013 (inclusiv), datoria debitorului constituia 43 129,52 de lei pentru 28 luni, plata lunară conform anexei din contract era 1540,32 lei; 27 decembrie 2013 – 30 noiembrie 2015 datoria constituia 27 363,79 de lei pentru 23 luni, iar plata lunară conform anexei din contract era 1189,73 de lei.

A menționat că la 04 decembrie 2015, conform ordinului nr. 70, pârâta a fost scoasă de la pază. Totodată, conform pct. 10.5, pct. 10.3 și 11.4 din contracte, în caz de neachitare la timp a serviciilor acordate, pârâtul achită penalitate pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,5 % din suma datorată. În total, suma penalității constituie 63 381,95 de lei.

Reclamanta a declarat că în adresa pârâtei au fost expediate mai multe pretenții privind achitarea datoriei acumulate, ultimele fiind nr. 92 din 15 aprilie 2015 și nr. 193 din 19 august 2015, care au rămas fără răspuns, iar datoria nu a fost achitată.

ÎS „Servicii Pază” a MAI a solicitat încasarea de la SRL „Viomed-Cord” a datoriei în sumă de 70 493,31 de lei pentru serviciile de pază acordate conform contractelor nr. 14 din 01 octombrie 2008, nr. 11-0089, nr.12-0089 și nr.13-0089 din 01 ianuarie 2011, a penalității în sumă de 63 381,95 de lei și a altor cheltuieli în sumă de 36 de lei (plata pentru eliberarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice), precum și a taxei de stat în sumă de 4016, 25 de lei, în total 137 927,51 de lei.

Prin hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat de la SRL „Viomed-Cord” în beneficiul ÎS „Servicii Pază” a MAI datoria în sumă de 70 493,31 de lei pentru serviciile de pază acordate conform contractelor nr. 14 din 01 octombrie 2008, nr. 11-0089, nr. 12-0089 și nr. 13-0089 din 01 ianuarie 2011, penalitatea în sumă de 63 381,95 de lei, alte cheltuieli în sumă de 36 de lei, taxa de stat în sumă de 4016,25 de lei, în total 137 927,51 de lei.

La data de 05 septembrie 2019 SRL „Viomed-Cord”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, a declarat apel împotriva hotărârii din 22 august 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de SRL „Viomed-Cord”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun și a fost casată integral hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la

SRL „Viomed-Cord” în beneficiul ÎS „Servicii Pază” a MAI suma de 38 496,62 de lei cu titlu de datorie, 10 000 de lei cu titlu de penalitate și 1455 de lei cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că ÎS „Servicii Pază” a MAI a solicitat încasarea datoriei la serviciile prestate pentru perioada 01 septembrie 2011-26 decembrie 2013, când plata lunară constituia 1540,32 de lei și pentru perioada 27 decembrie 2013 – 30 noiembrie 2015, plata lunară în această perioadă constituind 1189,73 de lei. SRL „Viomed-Cord” a invocat expirarea termenului de prescripție în partea pretenției privind încasarea datoriei pentru perioada 26 septembrie 2011 - 23 aprilie 2013 în sumă de 32 346,72 de lei, însă, instanța de fond a omis să se expună în acest sens.

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a conchis că acțiunea ÎS „Servicii Pază” a MAI este întemeiată parțial, deoarece pretenția cu privire la încasarea datoriei pentru serviciul de pază prestat pentru perioada septembrie 2011 - aprilie 2013 a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani.

Referitor la pretenția privind încasarea datoriei pentru perioada 18 mai 2013 - 30 noiembrie 2015, instanța de apel a reținut că odată cu încheierea contractelor de prestări servicii, părțile și-au asumat reciproc obligații, care urmau a fi executate cu bună-credință, la timpul și în modul stabilit. Astfel, faptul că serviciile de pază au fost prestate de către ÎS „Servicii Pază” a MAI se confirmă prin facturile fiscale lunare care erau transmise către SRL „Viomed-Cord”, care le-a acceptat prin aplicarea semnăturii și ștampilei. Din analiza facturilor fiscale pentru perioada mai 2013 - decembrie 2013 se atestă că datoria pentru serviciile de pază a constituit 12 322,56 de lei (1540,32 lei/lună x 8 luni), iar, pentru perioada ianuarie 2014 - noiembrie 2015 datoria a constituit 26174,06 lei (1189,73 lei/lună x 22 luni), în total 38 496,62 lei.

Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit prevederilor contractuale, SRL „Viomed-Cord” urmează să achite penalitate în mărime de 0,5 % din suma de 38 496,62 lei pentru perioada de întârziere de 180 de zile și anume, 34 646,95 de lei, sumă apreciată ca fiind exagerată și disproporționată. Respectiv, instanța de apel a considerat necesară micșorarea cuantumului penalității până la suma de 10 000 de lei.

La data de 14 octombrie 2020 ÎS „Servicii Pază” a MAI a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, iar la 01 februarie 2021 a depus recursul motivat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 22 august 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

În motivarea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

Recurenta consideră că instanța de apel eronat a concluzionat asupra omiterii termenului de prescripție la încasarea datoriei pentru perioada septembrie 2011 - aprilie 2013, deoarece în perioada respectivă, intimata a fost informată despre datoriile formate

prin expedierea scrisorilor, pretențiilor cu acte de verificare, apelurile telefonice, expedierea facturilor, recepționarea cărora se demonstrează prin avizele de recepție, semnarea și ștampilarea facturilor, prin recunoașterea și achitarea parțială a datoriei în sumă de 550 de lei potrivit ordinului de plată din 31 mai 2015 anexat la dosar, precum și prin cererile adresate către conducerea ÎS „Servicii Pază” a MAI privind prelungirea contractelor de pază și eșalonarea achitării serviciilor de pază.

A indicat că penalitatea a fost diminuată neîntemeiat și consideră că aceasta urma a fi încasată integral în suma cerută, or, conform pct. 10.5, pct. 10.3 și 11.4 din contracte, în caz de neachitare la timp a serviciilor acordate, intimata s-a obligat să achite penalitate pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,5 % din suma datorată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 06 octombrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa ÎS „Servicii Pază” a MAI la data de 14 ianuarie 2021 conform scrisorii de însoțire nr. 889 (f.d. 142, volumul II), fiind recepționată la 19 ianuarie 2021 (f.d. 151, volumul II).

Astfel, recursul motivat, declarat la data de 01 februarie 2021, este în termen.

La 04 februarie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimetei SRL „Viomed-Cord”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 154, volumul II).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic